

Sygn. akt II Ka 268/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSO Marek Ziółkowski

Sędziowie : SSO Agata Wilczewska - spr.

SSR (del.) Iwona Kaliszewska

Protokolant : st. sekr. sąd. Arleta Wiśniewska

przy udziale Haliny Lewandowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2014r.

sprawy **M. M.**

oskarżonego z art.178a§4k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 10 września 2014r. sygn. akt II K 342/14

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 49§2k.k. orzeka od oskarżonego M. M. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 100 (sto) zł.

II. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części.

III. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze.

Iwona Kaliszewska Marek Ziółkowski Agata Wilczewska

Sygn. akt II Ka 268/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 września 2014 r. Sąd Rejonowy w Koninie uznał oskarżonego M. M. za winnego tego, że w dniu 15 lutego 2014r. o godzinie 8.05 w K. na ulicy (...) prowadził pojazd mechaniczny – kierował samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości o,49mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym za przestępstwo z art.178a§1k.k. przez Sąd Rejonowy w Koninie sygn. akt IIK 41/13 wyrokiem z dnia 25.06.13r. za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, to jest popełnienia przestępstwa z art.178a§4k.k. i za przestępstwo to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k., zawiesił warunkowo wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na 4 lata próby oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art.33§3k.k. wymierzył oskarżonemu grzywnę w ilości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł. Nadto na podstawie art. 42§2k.k. i art. 43§1k.k. Sąd orzekł wobec

oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, na poczet którego, na podstawie art.63§2k.k., zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 15.02.14r.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator zaskarżając go na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej środka karnego. Na podstawie art. 438 pkt. 2 k.p.k. prokurator zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia polegającą - art. 343 § 1 i 7 k.p.k. w zw. art. 335 § 1 k.p.k. polegającą na uwzględnieniu wniosku prokuratora złożonego na podstawie art.335§1k.p.k. i wymierzeniu oskarżonemu kary z pominięciem orzeczenia wobec oskarżonego świadczenia pieniężnego w kwocie 100zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, podczas gdy prokurator kierując akt oskarżenia wraz z wnioskiem o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy uzgodnił z oskarżonym środek karny w postaci ww. świadczenia pieniężnego.

Podnosząc ten zarzut prokurator, na podstawie art. 434 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 k.p.k., wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie od oskarżonego świadczenia pieniężnego w wysokości 100zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej zgodnie z wnioskiem o wydanie wobec oskarżonego wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu uzgodnionej z nim kary.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja prokuratora okazała się uzasadniona i doprowadziła do wydania orzeczenia o charakterze reformatoryjnym.

Sąd I instancji prawidłowo przeprowadził postępowanie i w trybie art. 335 § 1 k.p.k. w zw. z art. 343 k.p.k. wydał wyrok skazujący wobec oskarżonego. Sąd I instancji na podstawie prawidłowo ocenionego ujawnionego materiału dowodowego, poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne i wyprowadził słuszne wnioski zarówno co do winy oskarżonego w zakresie przypisanego mu przestępstwa, jak i subsumcji prawnej jego zachowania pod wskazany przepis prawny.

Sąd Okręgowy za zasadny uznał jednak zarzut prokuratora odnośnie naruszenia przez Sąd Rejonowy prawa procesowego tj. art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., które to uchybienie polegało na zaniechaniu, wbrew porozumieniu zawartemu pomiędzy prokuratorem a oskarżonym, orzeczenia wobec oskarżonego świadczenia pieniężnego w wysokości 100zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w oparciu o przepis art. 49 § 2 k.k.

Zgodnie z art. 335 § 1 k.p.k. prokurator może dołączyć do aktu oskarżenia wnioski o wydanie wyroku i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar lub innych środków przewidzianych w kodeksie karnym za przypisany mu występki, bez przeprowadzania rozprawy, jeżeli okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości, a postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte. Z treści wniosku prokuratora złożonego w w/w trybie wynika, że wniósł on o wydanie wyroku skazującego wobec M. M. za zarzucone mu przestępstwo wypełniające dyspozycję art. 178a§4k.k. bez przeprowadzania rozprawy i orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, przy jednoczesnym orzeczeniu wobec oskarżonego kary grzywny i orzeczeniu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, a także orzeczeniu środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego. Pomimo iż Sąd uwzględnił wniosek prokuratora, nie modyfikując go przy tym za zgodą stron w zakresie środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego, wbrew ich uprzednim uzgodnieniom zawartym we wniosku złożonym w trybie art. 335 § 1 k.p.k., nie zawarł w wyroku orzeczenia dotyczącego świadczenia pieniężnego w oparciu o przepis art.49§2k.k.

W orzecznictwie i doktrynie ugruntowane jest stanowisko, zgodnie z którym sąd orzekający w trybie art. 335 § 1 k.p.k. i art. 343 k.p.k. jest związany wnioskiem umieszczonym przez prokuratora w akcie oskarżenia w tym znaczeniu, że potrzeba dokonania jakichkolwiek zmian, niezależnie od tego czy na korzyść czy na niekorzyść oskarżonego, wymaga modyfikacji wniosku z udziałem stron bądź skierowania sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych. Wydanie więc w przedmiotowej sprawie orzeczenia o innej treści niż wynika to z wniosku opartego na art. 335 § 1 k.p.k. stanowi

więc o złamaniu swoistego porozumienia pomiędzy prokuratorem a oskarżonym, określającego warunki skazania bez przeprowadzania rozprawy, a tym samym stanowi o naruszeniu przez Sąd orzekający przepisów prawa procesowego.

Sąd Rejonowy zauważył fakt „przeoczenia” orzeczenia o środku karnym dając temu wyraz w uzasadnieniu wyroku, stwierdzając, że intencją Sądu nie było nie orzekanie tego świadczenia pieniężnego.

Zgodnie z uchwałą SN z 25 września 2013 r. kontrolę instancyjną wyroku w trybie określonym w art. 343 k.p.k. poza modyfikacją wynikającą z art. 434 § 3 k.p.k. przeprowadza się na zasadach ogólnych (I KZP 5/13, LEX 1371922). W uzasadnieniu przywołanej uchwały Sąd wskazuje, iż tryb określony w art. 343 k.p.k., w zgodzie z jego wykładnią językową, jest trybem postępowania przed sądem pierwszej instancji, chociaż owo porozumienie materializuje się nie z chwilą wydania orzeczenia przez sąd meriti, ale z chwilą jego uprawomocnienia się. Ustawodawca nie wyłączył prawa do zaskarżenia wyroku wydanego w trybie określonym w art. 343 k.p.k. Strona, która to czyni sprzeniewierza się jednak uprzedniemu porozumieniu i od niego odstępuje. Tym samym porozumienie przestaje kogokolwiek wiązać. Nie wiąże ono zatem już ani stron, ani sądu odwoławczego, a tym bardziej sądu któremu ewentualnie sprawa zostanie przekazana do ponownego rozpoznania. Co prawda w przedmiotowej sprawie apelacja prokuratora podyktowana jest nie chęcią zmiany treści wcześniej uzgodnionej kary czy też środka karnego, to jednakże skutek jej wniesienia jest analogiczny tzn. na tym etapie postępowania Sąd nie jest związany treścią porozumienia prokuratora i oskarżonego.

Kierując się więc potrzebą wychowawczego oddziaływania na oskarżonego i dyscyplinowania go do przestrzegania porządku prawnego Sąd Okręgowy – na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. – zmienił zaskarżony i na podstawie art. 49§2k.k. orzekł od oskarżonego M. M. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 100 zł. Dodatkowo wskazać należy, że powyższe rozstrzygnięcie odpowiada wcześniejszemu porozumieniu stron. Pomimo bowiem, iż treść uzgodnienia dotyczącego kary i innych rozstrzygnięć przestała wiązać Sąd, fakt jego zawarcia nie pozostaje bez znaczenia dla kontroli odwoławczej. Strony kształtowały jego treść w przekonaniu bowiem, że wyrok wydany w sprawie będzie uwzględniał ich uzgodnione propozycje. Pozostaje więc on pewną wytyczną w szczególności w sytuacji gdy Sąd I instancji – jak w niniejszej sprawie – omyłkowo nie umieścił uzgodnionego orzeczenia w treści wyroku.

Mając na względzie wszystkie przedstawione powyżej okoliczności, Sąd odwoławczy – nie znajdując przy tym innych uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia – na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze, zgodnie z treścią art. 635k.p.k. w zw. z art.627§1k.p.k. Ponieważ apelacja prokuratora nie była zwrócona ani przeciwko winie, ani karze zasadniczej nie było podstaw do wymierzenia oskarżonemu opłaty za postępowanie odwoławcze.

Iwona Kaliszewska Marek Ziółkowski Agata Wilczewska